

Udlæg til Lokalet, og navnlig Lokalet bevisligt har kostet Mere, end Udvalget har troet, skulle vi med største Beredvillighed give det. Men det er ikke Udvalget ubekendt, at der naturligtvis er mange Lokaler hele Landet rundt, jeg veed ikke, om man ikke kan beregne det til Halvdelen, der slet ikke er leiede, men som er en Del af Embedsmændenes Bopæl. Der er altsaa den Sum, der er sat for Lokaleets Betaling ikke nogen virkelig Sum, men en Kalkule, og det ser de ærede Medlemmer nok er noget helt Andet i det ene Tilfælde at opstille en Kalkule og sige, hvad den Del af Huset vil koste, og i det andet at maatte leie Kontor paa et Sted og ikke have Andet. I det ene Tilfælde er det et virkelig udlagt Beløb, og i det andet Tilfælde er det ikke Andet end en ganske Løselig Beregning, som Embedsmanden naturligtvis ikke kan være meget tilbøielig til at sætte altfor lavt. Med Hensyn til den nye Lov angaaende Husmænds Fritagelse for at gaa med disse Embedsbreve, vil jeg ikke benegte, at den vil have nogen Indflydelse, men denne er saa lille, at man med Undtagelse af to Jurisdiktioner her i Landet maa tage Briller paa, og endda kan man ikke finde den. Det er kun to Egne, hvor denne gamle Lov indtil Dato har været benyttet i et Omfang, som har Noget at sige. Naar de vedkommende Embedsmænd komme frem og paavise, at de have havt Tab derved, skal jeg, som sagt, være den Sidste, som skal vægre mig ved at godtgjøre dem det. Med Hensyn til Kontrollen maa jeg sige, at Kontrollen vil blive lige stor og lige lille, hvad enten man har det ene System eller det andet; man kan bevise paa Punkt og Prikke, hvad Embedsmanden bruger til Porto efter Regning, hvad der er udlagt til Frimærker, men man kan ikke bevise, hvortil disse Frimærker ere brugte; altsaa, jeg tror ligesaa godt den Mand paa sit Ord, der kommer med en Regning uden Hensyn til disse Regninger fra Postkontoret, som den Mand, der kommer med Postmesterens Attest for, at disse Frimærker ere kjøbt. Jeg skal altsaa sige, at min og vistnok Udvalgets væsentligste Grund til at holde paa, at § 6 udgaar, er den, at skal man forandre Principerne, saa kunde der være Anledning til at forandre Principerne paa hele Linien, men det tror jeg ikke, Folkethinget vil være med til at gjøre. Det vil altsaa være det Samme som at slaa en Streg over den Kontrol, der hidtil er ført gennem Rigsdagen med Kontorholdsvederlaget, og jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at vil man eftergaa hele den Tid, siden Rigsdagen har grebet ind i disse Forhold og

kritisk bedømt det, kommer man vistnok til den Kjendsgjerning, at det er ikke saa ganske lidt, disse Udgifter ere sunkne i det Hele taget, netop paa Grund af den Kontrol, de have været undergivne i Rigsdagen. Regne dem ud til Punkt og Prikke eller paa Tusinde Kroner kan der ikke være Tale om, men at der vil komme andre Summer, naar alt Udlæget gaar efter Regning, derom kan der vistnok ikke være Tvivl.

Jagd: Det er kun en enkelt Bemærkning, jeg skal modsige paa det Bestemte fra den ærede Ordførers Side. Naar det siges, at man kan føre Kontrol med, hvilke Frimærker der ere kjøbt, men ikke, hvortil de ere brugte, da kan jeg idetmindste for de Postoregnskabers Vedkommende, som afgives til Generaldirektoratet, hvad der er en meget betydelig Del, paastaa, at der i Regnskabet opføres, hvad ethvert eneste Frimærke, som er opført i Regnskabet, er brugt til. Det anføres paa Postoregnskaberne for ethvert eneste Frimærke; altsaa kan det ikke her siges, at man ikke kan føre Kontrol med, hvortil de ere brugte. Naar derimod en anden æret Taler, det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Jørgensen), siger: hvorfor skulle vi ikke kunne føre Kontrol med Postoregnskaber lige saa vel som med andre Dele, saa maa jeg tilstaa, at det rabler fuldstændig for mig, hvad han mener med Kontrol; thi det at sige: de faae ikke Mere i Postoudgifter end saa og saa Meget, er ikke at føre Kontrol. Jeg ser ikke, at Andre kunne føre Kontrol end de overordnede Autoriteter, til hvem Regnskaberne aflægges, og som have det i deres Magt at gaa de paa Regnskaberne opførte Poster igennem og se, hvorvidt den Brug af Frimærker, der er gjort, virkelig har fundet Sted. Andet ser jeg ikke, man kan gjøre, og denne Kontrol føres fra den Autoritet, jeg nævnte, Generaldirektoratet, med saa yderst maaalig Nøiagtighed, at jeg i Embedsartiklerne har set en Korrespondance om Anvendelsen af et 4 Skillingsfrimærke, fordi Brevet ikke var gaaet fra Autoritet til Autoritet, men det var en privat Mand eller rettere Sognefogden, til hvem Brevet var, og man søgte da oplyst baade hos Sognefogden og vedkommende Embedsmand, at der ikke stod en eneste Linie i Brevet, som ikke angik Stats-tjenesten; saa streng var Kontrollen.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg er temmelig overbevist om, at, hvis der skulde være den Kontrol med Retsbetjentes Breve, som der er med Amtsforvalkernes Breve, vilde Retsbetjentene være nødt til at have